

شاخص پیشرو در صنعت بیمه ژاپن

جزئیات "شاخص پیشرو" یا "معیار هشدار" به هنگام در خصوص وضع شرکت های بیمه در ژاپن در ۱۳ ژانویه ۱۹۹۹ منتشر شد و در ۳۱ مارس ۱۹۹۹ به مرحله اجرا گذاشته شد. این روش در مقررات اجرایی توسط دفتر نخست وزیر و وزارت دارایی وفق قانون عملیات بیمه مقرر گردیده است. معیار هشدار به موقع یک عامل آغازگر اقدامات اداری است که مطابق با استاندارد حاشیه توانگری (Solvency margin) به کار گرفته می شود، در واقع یکی از شاخص هایی است که مقامات نظارتی به منظور قضاوت در مورد سلامت صحت مدیریت شرکت بیمه از آن استفاده می کنند. شاخص هشدار به موقع برای شرکت های بیمه ای که نسبت حاشیه توانگری آن ها کمتر از ۲۰۰ درصد است به کار گرفته خواهد شد.

در همین زمان، روش محاسبه نسبت حاشیه توانگری اصلاح شد و روش جدید در ۳۱ مارس ۱۹۹۹ به کار گرفته شد یعنی زمان بستن حساب های سال مالی ۱۹۹۸.

رتوس مطالب معیار هشدار به موقع و روش جدید محاسبه نسبت حاشیه توانگری در زیر آمده است.

داشتن اطلاعات و آگاهی های کافی از معاملات بیمه های اتکایی است. با این همه چرا شرکتهای کپتو باید بیمه اتکایی بخرند در حالی که بیمه گران و بیمه گران اتکایی در حال خرید محصولات بازار سرمایه هستند؟

حرفه کپتو نه تنها یک منبع درآمد اضافی برای بیمه گران اتکایی است، بلکه در زمانی که خود بیمه گری روبه فزونی است، حرفه خوبی نیز است. کپتیوها معمولاً توسط شرکتهایی تأسیس می شوند که مخاطبشان موضوعات مدیریت ریسک است، و با توجه به ریسک هایی که می پذیرند احساس می کنند که معاملات خوبی را در بازار سنتی بدست نمی آورند. همچنین، اگر آن ها احساس نمایند که آن ها معاملات خوبی را در بازار بیمه اتکایی بدست نمی آورند، ممکن است به سمت دیگری روی آورند.

راه دیگر این است که با حمایت بیمه های اتکایی، شرکتهای کپتو قادر خواهند شد ریسکهای جدیدی را قبول نمایند، زمینه های کاری اشان را گسترش دهند و به طور دایم عنصر مهمی در بخش تأمین مالی ریسک باشند.

مترجم: محبوبه کردی

منبع: Reinsurance, Feb. 1999. PP. 34-35.

نکات عمده شاخص پیشرو

هدف شاخص پیشرو با معیار هشدار به موقع اطمینان یافتن از عملیات بازرگانی درست و مناسب یک شرکت بیمه و حمایت از بیمه گذاران و ... است که از طریق آن مقامات نظارتی می توانند شرکت های بیمه از جمله بیمه گران خارجی فعال در ژاپن و یک مجموعه خاص (یعنی جامعه لویترز) و در صورت لزوم، مدیریت آن ها را مطابق با نسبت حاشیه توانگری و ادار بهبود فعالیت کنند. علاوه بر استاندارد حاشیه توانگری که از ۱۹۹۶ ارائه شد و تشکیل انجمن حمایت از بیمه گذاران بیمه غیرزندگی در اول دسامبر ۱۹۹۸، معیار هشدار به موقع یکی از عوامل کلیدی در چارچوب مقررات نظارتی جدید برای بیمه است.

اگر نسبت حاشیه توانگری ۲۰۰ درصد یا بیشتر باشد نشانگر آن است که شرکت بیمه سالم است. با این حال چنان چه نسبت شرکت بیمه به کمتر از ۲۰۰ درصد کاهش یابد مقامات نظارتی باید بر مبنای پیش بینی های قانون عملیات بیمه و مقررات اجرایی آن به معیار هشدار به موقع متوسل شوند. مطابق با مقررات اجرایی، میزان معیار هشدار به موقع نسبت حاشیه توانگری را به سه طبقه تقسیم می کند. رئوس هر طبقه بدین شرح است:

طبقه (۱): مواردی که نسبت حاشیه

توانگری کمتر از ۲۰۰ درصد ولی بالاتر از ۱۰۰ درصد است.

تحت این طبقه مقامات نظارتی شرکت بیمه را ملزم به ارائه طرحی به منظور بهبود فعالیت ها می کنند و این مقامات پس از مناسب تشخیص دادن طرح مذکور برای اطمینان از صحت مدیریت شرکت بیمه دستور اجرای آن را صادر خواهند کرد.

طبقه (۲): مواردی که نسبت حاشیه توانگری

کمتر از ۱۰۰ درصد ولی بالای صفر است.

مقامات نظارتی از بین موارد زیر آن چه را مناسب تشخیص داده می شود انتخاب خواهند کرد:

۱. ارائه طرح هایی که برای افزایش توانایی پرداخت خسارات مناسب هستند و اجرای این طرح ها

۲. ممانعت از پرداخت سود سهام یا پاداش به مدیران اجرایی یا اعمال محدودیت بر میزان آن ها

۳. ممانعت از توزیع سود یا مازاد درآمد برای بیمه گذاران یا اعمال محدودیت بر میزان این موارد

۴. اصلاح و تغییر روش محاسبه (نظیر ضرایبی که مبنای محاسبه را شکل می دهد)

میزان نسبت حاشیه توانگری یک شرکت بیمه کمتر از صفر درصد می شود.

مقامات نظارتی دستور تعلیق بخشی از فعالیت ها یا کلیه فعالیت های بیمه ای را برای دوره خاصی صادر می کنند.

علاوه بر اقداماتی که در بالا اشاره شد مقررات اجرایی چهار مورد زیر را نیز شامل می شود:

۱. اگر شرکت بیمه ای دریابد که نسبت حاشیه توانگری اش به سطح طبقه ۲ یا ۳ کاهش یافته است، چنان چه بدون فوت وقت طرح بهبود فعالیتی که مقامات نظارتی در مورد مناسب بودن آن برای اصلاح نسبت حاشیه توانگری حکم داده اند، ارائه کند طبقه ای که مقامات نظارتی برای آن تعیین می کنند؛ به نتایج اجرای برنامه بهبود فعالیت بستگی دارد.

۲. هنگامی که تفاوت بین دارایی ها و تعهدات شرکت های بیمه نظیر خسارت غیرواقعی یا سود اوراق بهادار وضعیت مثبت را نشان دهد یا هنگامی که به روشنی یک وضعیت مثبت انتظار می رود، هرچند شرکت بیمه در طبقه ۳ قرار دارد اما مقامات نظارتی می توانند حکمی مطابق معیارهای طبقه ۲ صادر کنند.

۳. هنگامی که تفاوت بین دارایی ها و تعهدات شرکت بیمه از جمله خسارت غیرواقعی

نرخ های مربوط به قراردادهای بیمه ای که از آن پس منعقد می شود.

۵. اعمال محدودیت بر هزینه های عملیاتی

۶. ممنوعیت بر روش های خاصی از سرمایه گذاری دارایی ها یا اعمال محدودیت بر میزان آن ها

۷. کاهش عملیات بیمه در بخشی از شعب یا ادارات

۸. تعطیلی برخی از شعب یا ادارات به استثنای اداره اصلی یا اداره ارشد

۹. کاهش عملیات بیمه در شرکت های تابعه

۱۰. فروش یا واگذاری سهام یا سرمایه شرکت های تابعه

۱۱. کاهش فعالیت های موجود یا ممانعت از فعالیت های جدید نظیر فعالیت های فرعی برای اخذ مجوز، فعالیت های مربوط به معاملات تأمین خاصی که در قانون بورس اوراق بهادار مقرر شده و تحت قوانین دیگر مجاز است.

۱۲. سایر اقداماتی که مقامات نظارتی ضروری تشخیص دهند.

طبقه (۳) : مواردی که نسبت حاشیه توانگری کمتر از صفر درصد باشد هنگامی که

گذشته شرکت های انفرادی بیمه غیرزندگی نسبت های حاشیه توانگری را به اختیار خودشان اعلام کردند.

با این حال، با لحاظ کردن تغییرات ساختاری و محیطی پیرامون شرکت های بیمه و توسعه فعالیت های آن ها و محصولات و خدمات بیمه آن ها، روش محاسبه نسبت حاشیه توانگری در ۳۱ مارس ۱۹۹۹ با حفظ فرمول جاری آن اصلاح شد.

اصلاحاتی که بر شرکت های بیمه غیرزندگی تاثیر می گذارد در بردارنده اقلامی نظیر ضرایب ریسک خسارات ناشی از نوسان قیمت و غیره در ارزش مستغلات و سهام خارجی و روش محاسبه ریسک خسارات ناشی از معاملاتی که ثبت نمی شوند است. به علاوه ریسک های فاجعه آمیز در طبقه مواردی قرار گرفت که باید در ۱/۲ ضرب شود. نسبت حاشیه توانگری که حالا محاسبه می شود مطابق با فرمول زیر است:

یا عایدات اوراق بهادار و ... منفی است یا به روشنی وضعیت منفی انتظار می رود؛ هرچند شرکت بیمه در طبقه ۳ نباشد اما مقامات نظارتی می توانند حکمی مطابق معیارهای طبقه ۳ صادر کنند.

۴. معیار هشدار به موقع برای شرکت بیمه اتکایی زلزله ژاپن که قراردادهای بیمه ای آن از طریق دولت بیمه اتکایی می شوند، مطابق با قانون مربوط به بیمه زلزله منازل به کار گرفته نمی شود.

روش جدید محاسبه نسبت حاشیه توانگری

نسبت حاشیه توانگری به معنای نسبت "حاشیه توانگری شرکت های بیمه غیرزندگی به واسطه سرمایه شان، ذخایر و ... برای ریسک هایی که از برآوردهای معمول فراتر می روند" است. همراه با اجرای قانون جدید عملیات بیمه در اول آوریل ۱۹۹۶، استاندارد حاشیه توانگری نیز برای شرکت های بیمه ارائه شد و در ژوئن سال

کل حاشیه توانگری

$$\text{نسبت حاشیه توانگری} = \frac{\text{ریسک فاجعه آمیز شرکت بیمه} + \text{ریسک های اداری} + (\text{ریسک مدیریت} + \text{ریسک نرخ بهره} + \text{ریسک بیمه})}{\frac{1}{2} \left\{ \sqrt{\text{ریسک عمومی} + \text{ریسک دارایی} + \text{ریسک موردانتظار}} \right\}} \times 100$$

منبع:

Japon Non-Life Insurance Newsletter, No. 52,

April 1999, pp. 6-8.

مترجم: حبیب میرزایی